

**ПРЕДСТАВНИКИ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ МІСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА
ІМЕНІ О. М. БЕКЕТОВА**

УДК 328.185.(477)

Олександра Сергіївна БАРАНОВА,

студентка групи ГРС2018-3

Харківського національного університету

міського господарства імені О. М. Бекетова

Науковий керівник: кандидат юридичних наук Довбій С. П.

КОРУПЦІЯ В УКРАЇНІ ТА ПРИЧИНИ ЇЇ ВИНИКНЕННЯ

За даними міжнародної організації Transparency International, Україна посіла у 2018 році 120 місце зі 180 країн, що досліджувалися (прогрес 10 місць за рік) в рейтингу сприйняття корупції, і рух нашої країни у бік створення суспільства, вільного від корупції, є досить повільним.

Що таке корупція? Корупція (від лат. corrumpere – псувати) – негативне суспільне явище, яке проявляється в злочинному використанні службовими особами, громадськими і політичними діячами їх прав і посадових можливостей з метою особистого збагачення. Причому воно підживлюється з двох боків: з боку тих, хто збагачується і з боку тих, хто реалізовує свої наміри задоволення власних потреб подібними методами. Ефективними критеріями, що допомагають виявити, чи становлять ті чи інші дії корупцію, є ступінь відкритості, прозорості і підзвітності даних дій. Корупція не є надбанням сучасності. Це протиправне явище виникло в суспільстві ще у стародавні часи, одночасно зі створенням управлінського апарату.

Корупція є широко поширеною в Україні. У 2012 році міжнародна аудиторська компанія Ernst&Young ставила Україну в трійку найбільш корумпованих країн світу разом з Колумбією та Бразилією.

Хабарі даються для того, щоб отримувати найчастіше публічні послуги в конкретний момент чи на постійній основі. Українці кажуть, що вони дають хабарі, бо думають, що це нормально й очікувано, а також громадяни нашої країни у більшості випадків упевнені, що не нестимуть за це ніякої відповідальності. Найбільші одержувачі хабарів – поліція, охорона здоров'я та система освіти. Саме через корупцію рівень довіри до закладів цих галузей є досить низьким. Сьогодні багато хто просто не уявляє будь-яку діяльність без підкупу когось і, отже, не чинить опору здирицтву. Більшість підприємців схильні платити додаткові гроші, якщо від них цього вимагають. За даними аналітиків, нині не існує жодної підприємницької структури, яка б для пом'якшення такого тиску систематично не сплачувала чиновникам значні грошові суми.

На думку С. Коненка, причинами корупції в Україні є переоцінка цінностей у суспільстві та недостатньо ефективна діяльність керівництва, що може

стати негативним прикладом для підлеглих, фінансові проблеми, недостатній відомчий контроль, легковажність.

Слід додати, що там, де ігноруються принципи верховенства права, законності, справедливості, гуманізму, де забувають про соціальний закон співвідношення інтересів та потреб, як правило, виникають причини та умови, які безпосередньо не тільки сприяють, а навіть підштовхують до корупційної ймовірності.

На сьогодні в Україні питання попередження, виникнення і протидії корупції залишаються одним із найактуальніших, оскільки дане явище чинить реальну загрозу національній безпеці країни.

Підсумовуючи викладене, я можу визначити такі причини корупції: злиття державного апарату з підприємницькими і комерційними структурами, формування їхніх ділових відносин поза межами правового поля; ставлення громадськості до існування корупції та сприяння її розвитку; складність урядової структури бюрократичних процедур; лобіювання прийняття та зміни нормативно-правових актів; відсутність належного механізму здійснення ротатії кадрів; невеликий рівень оплати праці та надання соціальних послуг.

Одержано 23.04.2019

ПРЕДСТАВНИКИ ЧОРНОМОРСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ

УДК 343.121.4:343.137(043.2)

Вікторія Миколаївна БАТУЗОВА,

студентка 351 групи юридичного факультету

Чорноморського національного університету імені Петра Могили

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент Коваль А. А.

ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ УЧАСТІ ЗАХИСНИКА У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ

В контексті дослідження означених тут проблемних питань слід зауважити, що серйозною прогалиною чинного КПК України в питаннях проведення НСРД (а так само і будь-яких слідчих дій) є відсутність імперативної норми, яка б зобов'язувала суб'єктів проведення НСРД з моменту фактичного затримання особи, відносно якої здійснюється НСРД, вести аудіо-, відеофіксацію процесуальних дій, а також забороняючої норми, яка б унеможливила вчинення будь-яких дій до прибуття захисника.

Слід зазначити, що порівняно недавно, стаття 236 КПК України, була доповнена частиною 10, відповідно до якої обшук житла чи іншого володіння